

6. Han bad straxt om ursäkt, Betänkning
hafwa will; Jag beder edmjukast ingen lof der-
till, För om alla mina Herrar de willa som
jag; Så skall jag gå ifrån Wisby, Ja, om
det wore i dag.

7. Den Swenska Kureren ja honom sade till,
Slått ingen betänkning jag Herren iemna will,
Men skall det wara något, Så skall det wara
fort, Jag låter Herren weta, Ni är på en
främmande ort.

8. Dagen derefter, Wi straxt weta fick, att
Ryssen retirerade, Och ifrån Wisby gick, Han
lemnade i händer, Allt hwad han hade för, Att
han ersätter skadan, Som han hade förstört.

9. Den Ryske Amiralen, När han på Got-
land kom, Han tänkte att detta war hans wäl-
fångne egendom, Han tänkte sig att sätta i
Herrar högt opp, Att de skulle dömma sig
der, Till skinn och till kropp.

10. I alla som har öron, Och ögon har sett,
I tacken eder Gud, För allt hwad är skett,
För hade här kommit något slag till att stå,
Wist hade här blifwit många faderlösa då.

11. Jag råder till, I Mödrar så får, I
tacken eder Gud för edra barn, Som omyn-
dige är, För hade här kommit något slag till att
stå, Wist hade här blifwit många faderlösa då.

12. Om någon eder frågar, hwem Wisan
har gjort, så swara honom genast, Han är hem-
ma på vår ort, Och will I weta mera, Så
fråga honom self, Jag har ej tagit från, Ej
heller lagt till.

Den Tredje.

Uti Nordens isbetäckta dalar War härjande
n gruslig hungersnöd. En sorglig röst till mo-

GS 1724

Hyra märkwärdiga

W i l d

Den Första dag i
Krigsmans Sönger;

Den Första:

Då Ryske Amiralen Bodisko be-
seglade Gotland den 22 April 1808,
som uti ensalldighet är komponerad och
sammanskrifwen af Räktings-karlen
Hans Hajdenberg uti Follingbo.
Hör på i redlige Swenskar, som
Gotland rätt bebor ic.

Ej. s. Det war en Söndagsmorgon den 14
dagen i Maj ic.

Den Andra:

Ett Swenskt Linie-Skepp Gu-
staf Adolf war des Namn, ic.

Den Tredje:

Grundad på verklig händelse un-
der den rysliga hungersnöden
i Dalarne 1838.

Uti Nordens isbetäckta dalar ic.
Sjunges som: Snart döden skall mitt öga sluta, ic.

Den Fjerde:

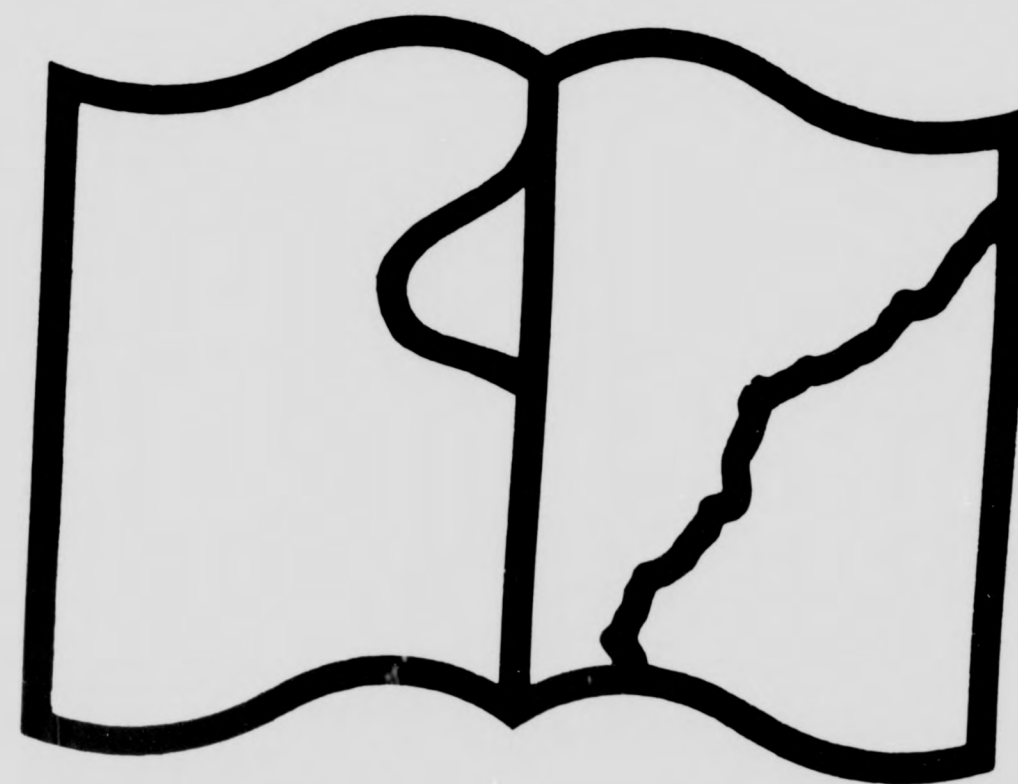
Den wandrande Dalkullan.

Wandrat har jag mil så långa, ic.

~~~~~

Westerwik.

Tryckt hos E. D. Ekblad & Comp. 1842.

Hör på i redlige Swenskar, som Gottland
rätt bebor, huru Gud han Er har frälsat fast
synden war så stor, Från dessa Gårdamänner en
fiende så gram, Som ämna Er förstöra och gö-
ra ewig skam.

2. April den 22 en fastlig ångstan blef, För
Gottlands wänner alla och fienden han dref, Till
lands med sina slupar och förde Ammunition,
Kannoner, krut och kulor, Gud nådig och förskön.

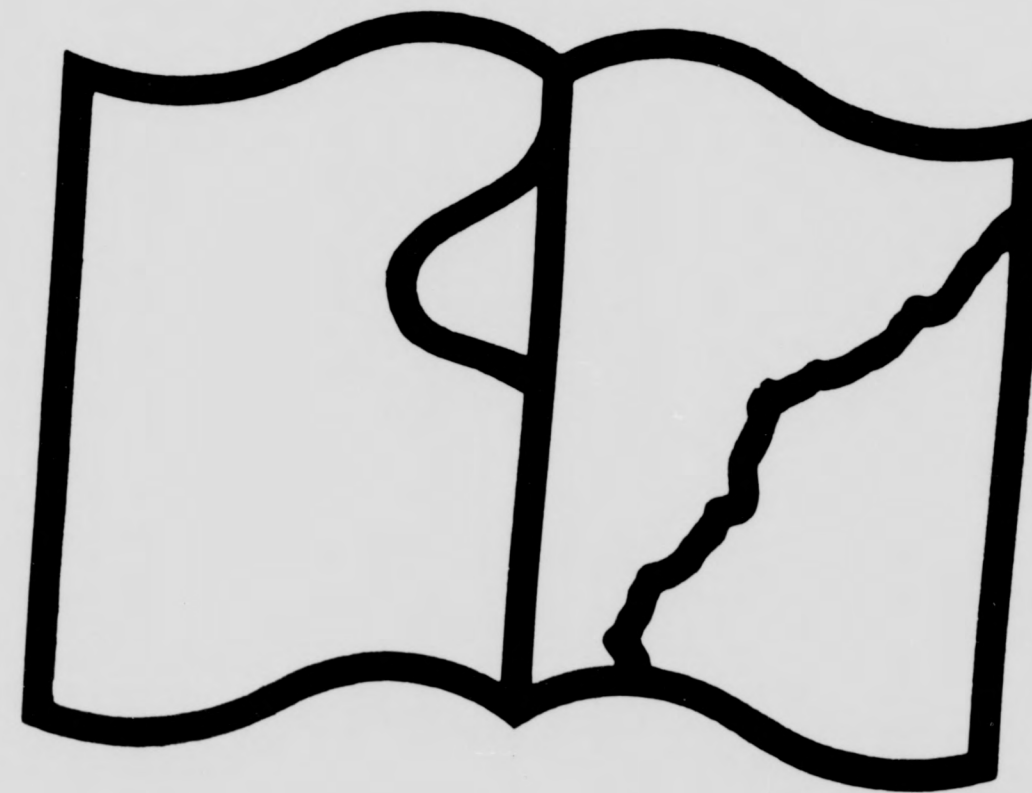
3. Att bjuda och befalla här fattas ej må-
tro Och rätt wid makten hålla, af stora Bodis-
sko, Som wiste sig att wara, en Rysser Ami-
ral, Och hade att befalla ett folk af större tal.

4. Twå Tusen och Femhundra och Femton
Man derpå, Han genast kommendera till Wis-
by Stad att gå, Att der så härska och råda och
lägga under fot, Ej wägede Wisby Herrar det
minsta stå emot.

5. Det dröjde dock så länge, tre runda we-
cor om, Förr än Gud han hjälpen sände och med
sin nåder kom, Då wi fick se och skåda de Swen-
ska Bufars mod, Som tänkte sig att wäga sitt
lif och så sitt blod.

6. Men Gud, som är vår fader han hörde
till vår rop, Han nådigt och förskönt från Går-
damännens of, Vår Christeliga Lära och Reli-
gion wi bär, Guds namn till lof och ära och
så vår nästa lär.

7. 1808, den 17 de Maji jag bär, Då Rysska
Troupper tågde, från Staden Wisby här, Från
sina ammunitioner allt ned på Slitehamn. Som
trädde hit med seger, men welo bort med skam.

8. Men tänk på denna hjelte, Hvars hjerta
båfwade, Och hur han modet fällde Då genast
han fick se, Du lägg nu ner för fot, din wår-
ja och din ros, Och som en fänge bindes och
stickas bort sin los.

9. Förut han wågade skrifwa, som Gortlands
Gubenör Och så kommando drifwa, man hisna-
de detsför; Men Gud han modet fällde för den-
na blodets hund, Hans makt och grymma wäl-
de ej wågade många pund.

10. Här gingo folken willa, Och wanka af
och an, Förmustet stod rätt stilla, Nästan för
hwarje Man, Man kunde lätt begrunda hwad
nöd här skulle bli, Ett bröst, ett säradt hjerta,
en undergång att se.

11. Wir Majestät och Konung, Monark och
Swerges Far, I nåder på oss tänkte och än i
minne har, En Man förut han sände, som war
af sådan grund, Gode bådskap till oss wände,
på en och samma stund.

12. Den Man war intet blödig; men har ett
förlamad, Han genast sig framstälde för stora Bo-
disso, Med honom disputerade, de ord war intet små,
För Swerges Kronas heder måst han i fångslet gå.

13. Men hyste samma Wördnad för Kung
och Öfwerhet, Den Ryfska tunga börda och Bo-
disso förtret, Der åt han latter gjorde och ett
flämtteri, Men trodde på Gud Fader förlof-
ning skulle bli.

14. Här har I klart exempel hwad falskhet
får för lön, De som tog Ryfska pengar, dem hjälper
ingen bön, De hade föfswergiswit sin Gud och Ko-
nungskär, Detsför får de lida en nöd och stort besvär.

15. Antalet på de samma Jag rätt uppteck-
nat har, I fångslet är de fjorton i minnet bär
Jag qwar, De som i ulfwa-händer hwarföre gick
med twång Det skall och så försvaras på domes-
dag en gång.

16. Ej lär wäl någon minnas, som detta
rätt vill se, Iwa fiender till mētes och inter
ondt må ske, Gud kunde så förlika två starka
owāns män, Och nåden till oss fike, den mak-
ten har Gud än.

17. Till slut jag nu vill sända, min bön till
hwar och en, Blöm aldrig bort att bedja, er
Gud, som är vår Far, att sådant aldrig hån-
der, mer på vårt lilla Land, Gud kan det wist
afwānda, allt med sin nådeshand.

Den Andra.

Ett Swenskt Linieskepp, Gustaf Adolph
war dess namn, Som ankrade för Gortland, uti
Sandwickshamn, Som lastadt war med trans-
porter utaf folk, Som skulle gå mot fienden,
deras tolf.

2. Det war och i sällskap Fregatterne fler,
Som lastad war med ammunition, kanoner och
gewår, Samt raske Soldater och Jägare så
god, Som skulle gå mot fienden Och wāga lif
och blod.

3. Den Ryfske Amiralen, Bodisso war hans
namn, Men när han fick weta, Att de Swen-
ska troppar satt i land, Begynte han att än-
gra, Allt hwad han hade gjort, Han önskar
att han aldrig hade kommit på vår ort.

4. Den Swenska Kureren, För wāgen lika
fram, Med dul för sina ögon, Tro det war in-
gen skam; Han sade, När han kom till Wisby
Stadsport: Jag vill tala med Herr Amiralen,
Och det skall wara fort.

5. Den Swenska Kureren intill Bodisso gick,
Han såg uppå honom med en frätande blick,
Han honom genast frågar: Om han hade lust,
Emot dessa Swenskar, Att gifwa någon dust.

